

der var truffen fra Landstingets og Folkethingets Side; og da han var saa føielig at ville spøe sig, uagtet han var af en modsat Mening, troede jeg, at vi ganske roligt kunde høre paa denne Mening uden nogen Fare.

Indenrigsministeren: Jeg maa først og fremmest tillade mig at komme tilbage paa et Punkt, som jeg glemte igaar, nemlig at omtale det af mig stillede Endringsforslag om i den af Udvalget foreslaaede nye § 16 at tilføie den Sum, der skulde anvendes i det kommende Finantsaar til extraordinaire Arbejder ved Frederikshavns Havn med samme Beløb, hvormed det er opført i Finantsloven, som eventuelt bevilget. Da dette Beløbs Anvendelse er afhængig af den Skjæbne, der vil blive den Lov om Frederikshavns Havn tildeel, der her har gjenemgaaet de 3 Behandlinger og nu foreligger i det andet Thing, kan jeg ikke have Noget imod, at det bliver behandlet ligesom alle de andre eventuelle Forslag, der fandtes i det oprindelige Finantslovforslag, og som man nu møder i Udvalgets § 16. Det maa imidlertid være overseet, at medens de øvrige Love, der ere opførte under § 16, indeholde den bestemte Sum, som til deres Udførelse skal bruges, saaledes at det kun vil være en Anvendelse af de paagjældende Love, der skal indeholdes i den Tillægsbevilling, der i den Henseende skal forelægges den næstpaafølgende Rigsdag, saa er dette ikke Tilfældet med Loven om Fuldførelsen af Frederikshavns Havn, idet den kun indeholder en almindelig Bestemmelse om de Udgifter, der ville være nødvendige til Fuldførelsen af Havnen, og henviser med Hensyn til de Beløb, som dertil skulle anvendes i det følgende Finantsaar, til selve Finantsloven. Jeg kan umulig, troe, at den Majoritet, der ved to Afstemninger har opretholdt denne Lov mod de stærke Angreb, der have været rettede mod samme, nu, paa Grund af, at man har overseet det af mig fremhævede Punkt, vil indrømme den besejrede Minoritet at opnaae, hvad den ønsker, at Arbejdet nemlig ikke skulde komme til Udførelse, og jeg skjønner derfor ikke rettere, end at, uagtet det i formel Henseende seer underligt ud, der dog for dette ene Tilfælde Skjld maa opføres en bestemt Sum

paa Finantsloven; thi i modsat Fald vil den Majoritet, der ved en tidligere Afstemning har sat den Mening igjennem, at der ikke skulde ske nogen Opsættelse med Arbejdet, men at der i næste Finantsaar dertil skulde anvendes omtrent $\frac{1}{3}$ af det hele Beløb, ved en formel Feil ikke faae sin Villie igjennem.

Jeg har, hvad jeg ogsaa sidst udtalte, ikke Noget imod den Maade, hvorpaa den nye § 16 søger at ordne Forholdet med Bevillingerne til de eventuelle Love, idet man jo derved er vendt tilbage til den Overenskomst med det andet Thing, der blev sluttet i forrige Sessjon, kun med den Forandring, at man har givet den en noget yderligere Udvikling, og uagtet jeg ikke er blind for de formelle Indvendinger, der kunne reises mod den sidste Passus i Paragraphen, idet der jo derved fremkommer en dobbelt Bevilling, saa er dette dog en Uregelmæssighed, der kan oversees; i Reglen maa det ansees for at være hensigtsmæssigt, at det finantsielle Resultat af de nye vedtagne Love saa hurtigt som muligt fremstilles i en samlet Oversigt. Jeg kan altsaa tiltræde den af Udvalget foreslaaede § 16. Jeg skal forøvrigt ikke opholde det høitærede Thing med at anføre de Grunde, der have bestemt Ministeriet til den Posteringsmaade, som i denne Henseende fandtes i det oprindelige Forslag til Finantsloven; jeg har allerede antydet, at jeg maaskee ikke selv vilde have valgt denne Fremgangsmaade, men at jeg paa ingen Maade følte mig kaldet til at forandre det Forslag, jeg foresandt fra min høitærede Formand, og det saameget mindre, som han stod i et nøie og inderligt Forhold netop til Folkethingets Opfattelse af Finantsloven; jeg kunde ikke finde mig opfordret til at træde hindrende i veien for Noget, som jeg maatte antage at ville fyldestgjøre de her fremsatte Ønsker. Jeg fandt det derfor ogsaa ubilligt, at jeg ved Sagens første Behandling skulde blive Gjenstand for de stærke Angreb, der bleve gjort i den Retning, og jeg henviste allerede dengang til, at hvis man ikke var tilfreds med den foreslaaede Maade, der havde til Hensigt, ikke at opskylde Regeringens men Thingets Ønske, da kunde man vende tilbage til det tidligere Forlig. Jeg skal altsaa tiltræde, hvad der nu foreligger; kun finder jeg,